

Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΤΡΟΥ

Α ΠΕΤΡΟΥ 1

- A Πε. 1,1 Πέτρος, απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς
παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας,
Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας,
- A Πε. 1,1 Ο Πέτρος, απόστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς σας τους
ἐκλεκτοὺς του Θεοῦ, οἱ οἱοῖται εἰσθε τώρα προσωρινοὶ
κάτοικοι, διασκορπισμένοι εἰς τὰς χώρας του Ποντου, τῆς
Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Βιθυνίας,
- A Πε. 1,2 κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος,
εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη.
- A Πε. 1,2 καὶ ἔχετε γίνεσθαι ἐκλεκτοί, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀγαθὴν
προγνώσιν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετὰ τὸν ἁγιασμόν, οὗ
χαρίζεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ νὰ ὑπακούετε στὸ θέλημα
τοῦ Κυρίου καὶ λάβετε τὴν ἀπολύτρωσιν, οὗ ἐπλήρωσεν ἀπὸ
τοῦ χυθέντος αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐχομαι ἡ χάρις καὶ ἡ
εἰρήνη νὰ αὐξάνη καὶ νὰ πληθύνεται εἰς σας.
- A Πε. 1,3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας
ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐκ νεκρῶν,
- A Πε. 1,3 Ὡς εἶναι εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ οὗτος σύμφωνα μετὰ τὸ πολὺ
αὐτοῦ ἔλεος καὶ τὴν ἀπειρον εὐσπλαγχνίαν τοῦ μαζ ἔχει
ἀναγεννῆσαι πνευματικῶς, ὥστε μετὰ ζωντανὴν καὶ
ἀδιάψευστον ἐλπίδα νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὰ αἰῶνια ἀγαθὰ
διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ οὗσα
ἀποτελεῖ βεβαίωσιν καὶ ἀπόδειξιν καὶ τῆς ἰδικῆς μαζ

αναστάσεως.

A Πε. 1,4 εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς

A Πε. 1,4 Αυτή δε η ελπίς αναφέρεται εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον και ἀμόλυντον και ἀμάραντον, η οποία ἔχει φυλαχθῇ δια σας στους ουρανούς. (Και εἶναι η κληρονομία αυτή, η αιωνία και μακαρία και ἐνδοξος βασιλεία των ουρανών).

A Πε. 1,5 τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ·

A Πε. 1,5 δια σας, οι οποίοι φρουρεῖσθε και μένετε ασφαεῖς με την δύναμιν του Θεοῦ, δια της θερμῆς και ενεργοῦ πίστεως προς αὐτόν, ὥστε να ἀποκτήσετε την σωτηρίαν, που εἶναι ἐτοίμη να ἀποκαλυφθῇ εἰς ὅλην της την δόξαν κατὰ τον ἐσχατον καιρόν της Δευτέρας Παρουσίας.

A Πε. 1,6 ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,

A Πε. 1,6 Δι' αὐτό και πρέπει να χαίρετε πάντοτε, ἔστω και αν παραστή ἀνάγκη, δια τον καταρτισμόν και την πρόοδόν σας εἰς την ἀρετήν, να λυπηθῆτε τώρα ὀλίγον με τους διαφόρους πειρασμούς και τας ποικίλας θλίψεις.

A Πε. 1,7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δέ δοκιμαζομένου εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ,

A Πε. 1,7 Αἱ θλίψεις ἄλλωστε αὐταὶ σκοπὸν ἔχουν να κάμουν δόκιμον και λαμπροτέραν την πίστιν σας, πολυτιμότεραν ἀπὸ τον φθαρτὸν χρυσόν, ο οποίος με την φωτιάν καθαρίζεται ἀπὸ τις σκουριές και λαμπικαρίζεται. Και να ευρεθῇ ἔτσι η πίστις σας προς ἔπαινον και προς τιμὴν και δόξαν σας, ὅταν θα ἀποκαλυφθῇ με ὅλην του την δόξαν ο Χριστός, κατὰ την Δευτέραν Παρουσίαν.

A Πε. 1,8 ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες,

πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ
δεδοξασμένη,

A Πε. 1,8

Τον Χριστόν, καίτοι δεν τον εγνωρίσατε και δεν τον είδατε
προσωπικῶς, ὁμως τον αγαπάτε. Επειδὴ δε πιστεύετε εις
αυτόν, καίτοι δεν τον βλέπετε τώρα με τα μάτια του
σώματος, δοκιμάζετε αγαλλίασιν, ἔνδοξον και
απερίγραφτον χαράν, την οποίαν στόμα ανθρώπου δεν
ημπορεῖ να εκφράση.

A Πε. 1,9

κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν
ψυχῶν.

A Πε. 1,9

Βεβαιοι απολύτως, ὅτι θα κερδήσετε τον σκοπὸν και την
κατάληξιν της πίστεώς σας, δηλαδή την σωτηρίαν των
ψυχῶν σας.

A Πε. 1,10

περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν
προφήται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες,

A Πε. 1,10

Περὶ της σωτηρίας αυτής με πολὺν ζήλον και ενδιαφέρον
εζήτησαν να μάθουν και ηρεύνησαν οι προφήται, οι οποίοι
εἶχαν προφητεύσει περὶ της χάριτος και της δωρεάς, που θα
εδίδετο εις σας.

A Πε. 1,11

ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς
Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστόν
παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

A Πε. 1,11

Ηρεύνησαν δηλαδή εις ποῖον χρόνον και κκατὰ ποίαν
εποχὴν και περιστάσιν θα ελάμβαναν χώραν τα παθήματα
του Χριστοῦ και αι δόξαι που θα τα επακολουθούσαν, ὅπως
εφανέρωνε εις αυτούς το Πνεῦμα του Χριστοῦ, που εἶχαν
μέσα των, ὅταν προανήγγειλε τα εξαίρετα αὐτὰ γεγονότα.

A Πε. 1,12

οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν
αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ
ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

A Πε. 1,12

Εις αυτούς δε τους προφήτας εἶχεν αποκαλυφθῇ ἀπὸ τον

Θεόν, ότι όχι δι' αυτούς, αλλά δια σας και επί των ημερών σας θα επραγματοποιούνται τα προφητευόμενα λόγια, τα οποία τώρα έχουν αναγγελθή προς σας, δια μέσου των Αποστόλων, οι οποίοι σας εκήρυξαν το Ευαγγέλιον, φωτιζόμενοι και εμπνεόμενοι από το Αγιον Πνεύμα, που είχε σταλή από τους ουρανοί. Και είναι τόσο μεγάλα και καταπληκτικά αυτά τα γεγονότα της σωτηρίας μας, ώστε και οι άγγελοι επιθυμούν να σκύψουν με ενδιαφέρον επάνω των και να εμβαθύνουν εις την κατανόησίν των.

A Πε. 1,13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ,

A Πε. 1,13 Δι' αὐτό, λοιπόν, περισφίζατε και συγκεντρώσατε τον νουν σας, απαλλάξατε τον από κάθε τι που τον σκοτίζει και τον απομακρύνει από τον Θεόν, άγρυπνοι δε και εγκρατεῖς ελπίσατε πλήρως και τελείως εις την θείαν χάριν της ενδόξου σωτηρίας, την οποίαν σας έδωσε τώρα, θα σας προσφέρη δε εις όλην της την μεγαλειότητα ο Χριστός κατά την μεγάλην εκείνην ημέραν της δευτέρας και μεγαλοπρεπούς φανέρωσης και παρουσίας του·

A Πε. 1,14 ὥς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις,

A Πε. 1,14 σαν παιδιά υπακοής, που υποτάσσοντο εις την αλήθειαν, χωρίς να συμμορφώνεσθε και να παρασύρεσθε εις τας επιθυμίας, αι οποίαι σας είχαν υποδουλώσει στον καιρόν της αγνοίας σας τότε, που δεν εγνωρίζετε τον Χριστόν και το Ευαγγέλιον.

A Πε. 1,15 ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε,

A Πε. 1,15 Αλλά κατά τον τύπον του Αγίου Θεού, που σας εκάλεσε στον δρόμον του αγιασμού, γίνεσθε και σεις εις όλην σας την εσωτερικήν και εξωτερικήν συμπεριφοράν άγιοι.

A Πε. 1,16 διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

- A Πε. 1,16 Διότι είναι γραμμένον εις την Αγίαν Γραφήν· “να γίνεσθε εις όλην σας την ζωήν άγιοι, διότι εγώ, ο Θεός και Πατέρας σας, είμαι άγιος”.
- A Πε. 1,17 καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε,
- A Πε. 1,17 Και εφ' ὅσον επικαλεῖσθε ως Πατέρας σας τον Θεόν, ο οποίος κρίνει τον καθένα χωρίς προσωποληψίαν, αλλά σύμφωνα με τα έργα της ζωής του, να συμπεριφερθήτε και να περάσετε τον χρόνον της προσωρινῆς αὐτῆς κατοικίας σας εις την γην με φόβον Θεοῦ·
- A Πε. 1,18 εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου,
- A Πε. 1,18 γνωρίζοντες καλά, ὅτι δεν εξαγορασθήκατε και δεν ελευθερωθήκατε ἀπὸ την πατροπαραδότον ματαίαν και αμαρτωλήν ζωήν και συμπεριφορὰν με λῦτρα φθαρτά, με αργυρ η χρυσά νομίσματα,
- A Πε. 1,19 ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ,
- A Πε. 1,19 ἀλλ' ἔχετε εξαγορασθῇ με το ἀτίμητον αἷμα του Χριστοῦ ο οποίος προσεφέρθη θυσία, ως ἀμόλυντος καθαρὸς και ἀκηλίδωτος ἀμνός.
- A Πε. 1,20 προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου,
- A Πε. 1,20 φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς
- A Πε. 1,20 Ο Χριστὸς δε εἶχε προγνωσθῇ και προορισθῇ ἀπὸ τον Θεόν και Πατέρα, πρὶν ἀκόμη δημιουργηθῇ ο κόσμος, δια την μεγάλην αὐτὴν λυτρωτικὴν θυσίαν, εφανερώθη δε με την ἐνανθρώπησίν του κατὰ τους τελευταίους τούτους χρόνους δια σας,
- A Πε. 1,21 τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν

πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

A Πε. 1,21

οἱ οἱ ποῖοι δια μέσου αὐτοῦ πιστεύετε στον Θεόν, που τον ἀνέστησε ἐκ των νεκρῶν καὶ του ἔδωσεν ἀπεριόριστον δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπίδα σας πρὸς αὐτόν, νὰ εἶναι πίστις καὶ ἐλπίς εἰς αὐτόν τούτον τον ἀπειρον Θεόν καὶ Πατέρα, ὁ οἱ ποῖος τον ἔστειλε Σωτήρα των ἀνθρώπων καὶ τον ἐδόξασε δια τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως στους ουρανοὺς.

A Πε. 1,22

Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς,

A Πε. 1,22

Αφοῦ δε κατὰ καθήκον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον σας καταστήσατε τὰς ψυχὰς σας ἀγνάς καὶ καθαρὰς ἀπὸ κάθε μολυσμὸν καὶ ἐπιθυμίαν τῆς ἀμαρτίας με τὴν πρόθυμον ὑπακοήν σας εἰς τὴν ἀλήθειαν δια τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε νὰ εἶναι αἱ ψυχαὶ σας δεκτικαὶ μίας εὐκρινούς καὶ ἀνυποκρίτου φιλαδελφίας, ἀγαπήσατε ὁ ἕνας τον ἄλλον θερμῶς καὶ πλουσίως με καρδίαν καθαρὰν ἀπὸ κάθε ἰδιοτέλειαν καὶ ἀντιζηλίαν.

A Πε. 1,23

ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα·

A Πε. 1,23

Καὶ τούτο, διότι ἔχετε ἀναγεννηθῇ ὡς νέοι πνευματικοὶ ἄνθρωποι καὶ ἀδελφοί, ὄχι ἀπὸ σποράν σαρκικὴν καὶ φθαρτὴν, ἀλλὰ με τοῦ Θεοῦ τον λόγον, ὁ οἱ ποῖος εἶναι γεμάτος ζωὴν καὶ δύναμιν καὶ μένει ἀκατάλυτος στον αἰῶνα.

A Πε. 1,24

διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·

A Πε. 1,24

Ἡ ἀναγέννησίς σας αὐτὴ δὲν εἶναι σαν τὴν σαρκικὴν καὶ φθαρτὴν γέννησίν σας ἀπὸ τους γονεῖς σας. Διότι κάθε ἄνθρωπος γενικῶς εἶναι σαν τὸ χορτάρι καὶ κάθε δόξα του

ανθρώπου είναι σαν το άνθος του χόρτου. Εξηράθηκε το χόρτον και το άνθος αυτού έπεσε μαραμένον εις την γην. Έτσι μοιάζει η σαρκική γέννησις και επίγειος ζωή.

A Πε. 1,25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

A Πε. 1,25 Εξ αντιθέτου ο λόγος του Κυρίου μένει αιώνιος και ακατάλυτος· και η ζωή, την οποίαν χαρίζει είναι άφθαρτος. Ο ζωοποιός δε αυτός λόγος του Θεού είναι το κήρυγμα του Χριστού, το οποίον σαν χαρμόσυνον μήνυμα έχει κηρυχθή εις σας.

A ΠΕΤΡΟΥ 2

A Πε. 2,1 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιὰς,

A Πε. 2,1 Λοιπὸν, εφ' ὅσον ἐγίνατε νέοι ἄνθρωποι με τὸν σωτήριον και ζωοποιὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, πρέπει να πετάξετε ἀπὸ πάνω σας κάθε κακίαν και κάθε δολιότητα και κάθε εἶδος υποκρισίας και φθόνου και ὅλας ανεξαιρέτως τας κατακρίσεις και επικρίσεις ἐναντίον τοῦ πλησίον.

A Πε. 2,2 ὥς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν,

A Πε. 2,2 Σαν βρέφη δε νεογέννητα με ἐπιθυμίαν μεγάλην ποθήσατε τὸ ἀνόθευτον και θρεπτικὸν πνευματικὸν γάλα τῆς θείας Χάριτος και διδασκαλίας, δια να μεγαλώσετε με αὐτὸ και προχωρήσετε ἀσφαλεῖς στὸν δρόμον τῆς σωτηρίας.

A Πε. 2,3 εἶπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.

A Πε. 2,3 Και εἶναι φυσικὸν να αισθανθῆτε τὸν ἐντονὸν αὐτὸν πόθον τῆς πνευματικῆς τροφῆς, εφ' ὅσον ἐγευθῆκατε και ἀπὸ τῆς προσωπικῆς σας πείραν ἐγνωρίσατε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι πάντοτε εὐεργετικὸς και ἀγαθός.

A Πε. 2,4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων

μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν,
ἔντιμον,

A Πε. 2,4 Να προσέρχεσθε δε πάντοτε με ιερὸν πόθον και ευλάβειαν
προς τον Κυριον Ιησουν Χριστόν, ο οποίος είναι
ακρογωνιαίος λίθος της Εκκλησίας, ζωή και πηγή της ζωής,
που από μεν τους ανθρώπους έχει αποδοκιμασθή και
περιφρονηθή, ὅπως εφάνηκε από το γεγονός της
σταυρώσεως, ενώπιον ὁμως του Θεοῦ εἶναι ἐκλεκτός και
τιμημένος.

A Πε. 2,5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος
πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς
θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

A Πε. 2,5 Και σεις οι ἴδιοι να οικοδομήσθε ἐπάνω εις αὐτόν σαν λίθοι
ζωντανοί, ὥστε να εἰσθε πνευματικός οἶκος και
κατοικητήριον του Θεοῦ, ἱεράτευμα ἅγιον, δια να
προσφέρετε δια μέσου του Ιησοῦ Χριστοῦ θυσίας
πνευματικὰς, τας οποίας με ευχαρίστησιν και ευμένειαν
δέχεται ο Θεός.

A Πε. 2,6 διότι περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον
ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’
αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνηθῇ.

A Πε. 2,6 Διότι περιέχεται εις την Αγίαν Γραφήν η θεόπνευστος αὐτὴ
φράσις· “ἰδοὺ, θέτω εις την Σιών ακρογωνιαίον, θεμελιακόν
λίθον, που θα βαστάξῃ και θα συγκρατῇ στερεὰ το
οικοδόμημα της Εκκλησίας, λίθον ἐκλεκτόν, πολῦτιμον, και
εκείνος που πιστεύει και στηρίζεται ἐπάνω εις αὐτόν δεν θα
εντροπιασθῇ”.

A Πε. 2,7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν, ἀπειθοῦσι δὲ λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα
σκανδάλου.

A Πε. 2,7 Δια σας, λοιπόν, που πιστεύετε στον Χριστόν,

επιφυλάσσεται αυτή η τιμή. Δι' εκείνους όμως που απειθούν κατά του Χριστού και επαναστατούν, ισχύει ο άλλος λόγος της Γραφής, “λίθον, τον οποίον επεριφρόνησαν και απέρριψαν ως ακατάλληλον οι οικοδομούντες, αυτός έγινε κεφαλή γωνίας, αγκωνάρι θεμελιακό και πολύτιμο δια την πνευματικήν οικοδομήν. Εγινε όμως και λίθος, επάνω στον οποίον σκοντάπτουν οι άπιστοι, και πέτρα, από την οποίαν κρημνίζονται”.

Α Πε. 2,8 οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

Α Πε. 2,8 Αυτοί σκοντάπτουν στον λόγον του Ευαγγελίου, επειδή απειθούν και επαναστατούν εναντίον αυτού. Εις αυτό δε το σκόνταμμα και το ολέθριον κρήμισμα, προωρίσθησαν από τον Θεόν, σύμφωνα με την πρόγνωσίν του προς τιμωρίαν των, δια την διεστραμμένην και κακκήν διάθεσίν των.

Α Πε. 2,9 ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς·

Α Πε. 2,9 Σεις όμως είσθε “γένος εκλεκτόν, ιερατεῖον με βασιλικήν την καταγωγήν, ἔθνος ἅγιον, καθιερωμένον στον Θεόν, ξεχωριστός λαός μέσα εις την οικουμένην, ιδιαίτερον κτήμα και περιουσία του απείρου Θεού”, δια να διαλαλήτε με τα λόγια και το παράδειγμά σας τας ἀρετὰς εκείνου, ο οποίος σας εκάλεσεν από το σκοτάδι της πλάνης και της αμαρτίας στο λαμπρόν και αξιοθαύμαστον πνευματικόν του φως.

Α Πε. 2,10 οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ, οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Α Πε. 2,10 Σεις, οι οποίοι κάποτε δεν ήσασθε ούτε καν λαός, ενώ τώρα είσθε λαός του Θεού· σεις, οι οποίοι δεν είχατε προηγουμένως πάρει το έλεος του Θεού, ενώ τώρα έχετε ελεηθή.

Α Πε. 2,11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους,

ἀπέχεσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες
στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς,

Α Πε. 2,11

Αγαπητοί, σας παρακαλῶ, λοιπόν, σαν πνευματικούς
ανθρώπους και πολίτας του ουρανοῦ, προσωρινούς και
παρεπιδήμους μέσα στον φθαρτὸν και αμαρτωλὸν αὐτὸν
κόσμον, να ἀπέχετε ἀπὸ τας σαρκικὰς ἐπιθυμίας, αἱ οἵαι
αντιστρατεύονται και πολεμοῦν την ψυχὴν.

Α Πε. 2,12

τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν
καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν
ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

Α Πε. 2,12

Να ἔχετε πάντοτε καλὴν και ἀνεπίληπτον την
συμπεριφορὰν σας μεταξὺ των εἰδωλολατρῶν, ὥστε ἐνῶ
σας κατηγοροῦν ὡς κακοποιούς, ὅταν θα ἴδουν την
ἀνεπίληπτον ζωὴν σας και τα καλὰ σας ἔργα, θα
παρακινηθοῦν ἀπὸ αὐτὰ να δοξάσουν τὸν Θεὸν κατὰ την
ἡμέραν που ἐκεῖνος θα σας ἐπισκεφθῇ και θα παρουσιάσῃ
ολόλαμπρον την αθωότητα και ἀρετὴν σας.

Α Πε. 2,13

Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον,
εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι,

Α Πε. 2,13

Ὑποταχθῆτε, λοιπόν, κατὰ τὸ θέλημα του Κυρίου εἰς κάθε
ἄνθρωπον, που κατέχει κάποιαν ἀρχὴν και ἐξουσίαν εἴτε
στον βασιλέα ὡς πρὸς ἀνώτερον ἄρχοντα

Α Πε. 2,14

εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν
μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν·

Α Πε. 2,14

εἴτε στους διοικητὰς ἐπαρχιών, ὡς πρὸς ἄρχοντας που
στέλλονται ἀπὸ αὐτὸν δια την τιμωρίαν μὲν των κακοποιῶν
δια τὸν ἔπαινον δε και την ἀσφάλειαν ἐκείνων, που
πράττουν τὸ καλόν.

Α Πε. 2,15

ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας
φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·

Α Πε. 2,15

Διότι ἐστὶ εἶναι τὸ θέλημα του Θεοῦ· με την κατὰ Θεὸν

νομιμοφροσύνην και με την αγαθοεργίαν σας να φιμώνετε και να σταματάτε την άγνοια των ανθρώπων, οι οποίοι σας επικρίνουν, χωρίς και να γνωρίζουν ποίοι πράγματι είσθε.

A Πε. 2,16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

A Πε. 2,16 Ὑποταχθῆτε, λοιπόν, κατὰ Θεὸν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας σαν ἠθικῶς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καὶ ὄχι σαν ἄνθρωποι, που ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν ὡς πρόφασιν καὶ καμουφλᾶρισμα τῆς κακίας, ἀλλὰ σαν ἀληθινοὶ δούλοι τοῦ Θεοῦ.

A Πε. 2,17 πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

A Πε. 2,17 Αποδώσατε τὴν οφειλομένην τιμὴν εἰς ὅλους. Αγαπάτε ὅλους τοὺς ἀδελφούς σας Χριστιανούς, να φοβῆσθε καὶ να σέβεσθε τὸν Θεόν· να τιμάτε τὸν βασιλέα.

A Πε. 2,18 Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

A Πε. 2,18 Οἱ δούλοι ας ὑποτάσσωνται με φόβον Θεοῦ εἰς κάθε τι, που διατάσσουν οἱ κύριοί των, ὄχι μόνον στοὺς καλοὺς καὶ ἐπιεκεῖς, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἰδιοτρόπους, που ποτέ δεν ικανοποιούνται, ἀλλὰ πάντοτε γογγύζουν.

A Πε. 2,19 τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

A Πε. 2,19 Διότι τοῦτο εἶναι χάρις Θεοῦ, εἴ με τὴν συνείδησιν, ὅτι αὐτό θέλει ὁ Θεός, ὑποφέρει κανεῖς λύπας, ταλαιπωρούμενος καὶ πάσχων ἀδίκως.

A Πε. 2,20 ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

A Πε. 2,20 Διότι ποία εἶναι ἡ δόξα καὶ ὁ ἐπαινός σας, εἴ δείξετε ὑπομονήν, ὅταν διαπράξετε σφάλματα καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῶν

σας δέρουν; Αλλ' εάν δείξετε υπομονήν, καθ' ον χρόνον πάσχετε και ταλαιπωρείσθε, μολονότι πράττετε το αγαθόν και εκτελείτε ευσυνειδήτως το καθήκον σας, τούτο είναι ευάρεστον ενώπιον του Θεού και δόξα δια σας.

Α Πε. 2,21 εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ·

Α Πε. 2,21 Διότι εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἔχετε κληθῆ, δια να εκτελήτε το καθήκον σας, και δια να πράττετε το αγαθόν και όταν ἀκόμη ἀδικήσθε και ταλαιπωρήσθε ἀδίκως. Διότι και ο Χριστὸς ἔπαθε προς χάριν ἡμῶν και υπέμεινε σταυρόν, δια να σώση ἀκόμη και αὐτοὺς τοὺς σταυρωτάς του, ἀφήσας εἰς σας τέλειον παράδειγμα προς μίμησιν, δια να ἀκολουθήσετε και βαδίσετε ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τα ἵχνη του.

Α Πε. 2,22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

Α Πε. 2,22 Αυτὸς δεν ἔκαμε ποτὲ καμμίαν ἀπολύτως ἀμαρτίαν· “οὔτε δε και στο στόμα του εὐρέθη ποτὲ δόλος η ἔστω και ο παραμικρότερος ἀμαρτωλὸς λόγος”.

Α Πε. 2,23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως·

Α Πε. 2,23 Αυτὸς, ἐνὼ ἐχλευάζετο και υβρίζετο ἀπὸ τοὺς βασανιστάς του, δεν ἐχλεύαζε και δεν ὑβρίζεν αὐτούς. Εὐνὼ ἔπασχεν ἀδίκως, δεν ἀπειλοῦσεν ἐκδικήσεις, ἀλλὰ παρέδιδε και ἐνεπιστεῦετο τον εαυτὸν του στον Θεόν, που κρίνει πάντοτε με δικαιοσύνην.

Α Πε. 2,24 ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

Α Πε. 2,24 “Αυτὸς ἐπῆρε και ἐβάστασεν ἐπάνω του τὰς ἀμαρτίας μας και προσέφερε δια του σώματός του θυσίαν ἐπάνω στο ξύλον του σταυροῦ, δια να λάβωμεν ἡμεῖς την λύτρωσιν και την ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας”, να ζήσωμεν δε με την

δικαιοσύνην και την αρετήν. “Χαρις εις τας πληγὰς αυτού έχετε και σεις θεραπευθή από την θανατηφόρον νόσον της αμαρτίας”.

A Πε. 2,25 ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ’ ἐπεστράφητε
νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

A Πε. 2,25 Διότι ἤσασθε προηγουμένως ἄρρωστοι πνευματικῶς·
“ἤσασθε πρόβατά που ἐπλανώντο” με ἄμεσον τον κίνδυνο
να κατασπαραχθὺν ἀπὸ τοὺς λύκους. Ἀλλὰ τώρα
εγυρίσατε στὸν καλὸν Ποιμένα καὶ τὸν ἀκοίμητον φρουρὸν
καὶ υπερασπιστὴν τῶν ψυχῶν σας.

A ΠΕΤΡΟΥ 3

A Πε. 3,1 Ὅμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν,
ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν
γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται,

A Πε. 3,1 Ὅπως οἱ δούλοι, διὰ τοὺς ὁποῖους εἶπα προηγουμένως, ἔτσι
καὶ αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται τοὺς ἀνδρας τῶν,
ὥστε, καὶ εἴαν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ὑπακούουν στὸν
λόγον τοῦ Ευαγγελίου, νὰ κερδηθῶν εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν
πίστιν καὶ ζωὴν, χωρὶς λόγια καὶ διδασκαλίας, (ἀλλὰ με τὴν
ἐνάρετον, τὴν ευγενὴ καὶ σεμνὴν συμπεριφορὰν τῶν
γυναικῶν),

A Πε. 3,2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

A Πε. 3,2 ὅταν θὰ ἴδουν καὶ θὰ ἐννοήσουν καλὰ τὴν ἀγνὴν καὶ ἀγίαν
συμπεριφορὰν σας, ποὺ θὰ τὴν ἐμπνέῃ ὁ φόβος καὶ ὁ
σεβασμὸς τοῦ Θεοῦ.

A Πε. 3,3 ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως
χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος,

A Πε. 3,3 Αἱ καλαὶ δὲ αὐταὶ σύζυγοι ἀς μὴ ἐπιδιώκουν νὰ ἔχουν
ἐξωτερικὸν στολισμὸν, τὸ ἐξεζητημένον πλέξιμο τῶν

- μαλλιών της κεφαλής των και τα χρυσά περιδέραια η το
ντύσιμό των με πολυτελή φορέματα,
- A Πε. 3,4 ἄλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ
τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ πολυτελής.
- A Πε. 3,4 ἀλλ' ας ἔχουν ὡς στολισμὸν των τον κρυμμένον ἀπὸ τα
μάτια των ἀνθρώπων ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον της καρδίας,
που ἔχει τον ἀφθαρτον και ανεκτίμητον στολισμὸν του
πράου και εἰρηνικοῦ και ἡσύχου πνεύματος, που ἐνώπιον
του Θεοῦ ἔχει μεγάλην ἀξίαν και πολυτέλειαν.
- A Πε. 3,5 οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ
τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν,
- A Πε. 3,5 Διότι ἐτσι και ἄλλοτε εἰς την Παλαιάν Διαθήκην αἱ ἅγαι
γυναῖκες, που εἶχαν την ἐλπίδα και την πίστιν των στον
Θεόν, ἐστόλιζαν τον εαυτὸν τους, ὑποτασσόμεναι, στους
ἀνδρας των.
- A Πε. 3,6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν
καλοῦσα· ἥς ἐγενήθητε τέκνα· -ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ
φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.
- A Πε. 3,6 Ὅπως και η Σαρρα ἐδείκνυεν ὑπακοήν στον Ἀβραάμ,
καλοῦσα αὐτὸν με σεβασμὸν και ταπείνωσιν “κύριον”.
Αυτῆς δε της Σαρρας ἐγίνατε και σεις πνευματικαὶ
θυγατέρες με το να πράττετε το ἀγαθὸν χωρὶς να φοβῆσθε,
μήπως τυχὸν ἀγανακτήσουν ἐναντίον σας οἱ σύζυγοι σας.
- A Πε. 3,7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς
ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν,
ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ
ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.
- A Πε. 3,7 Οἱ ἄνδρες ἐπίσης να συνοικήτε και να συζήτε ὡς φρόνιμοι
και συνετοὶ με τὰς συζύγους σας, να ἀποφεύγετε κάθε
τραχύτητα και σκληρὰν συμπεριφορὰν, να ἀποδίδετε την

πρέπουν τιμήν εἰς τὰς συζήτους σας καὶ νὰ μὴ λησμονήτε, ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι σκεῦος ασθενέστερον, δὲν ἔχει μεγάλην ψυχικὴν ἀντοχήν καὶ εὐκόλῃ θίγεται καὶ θλίβεται. Ἀλλῶστε καὶ αἱ σύζυγοί σας εἶναι μαζὴ με σας κληρονόμοι τῆς ἰδίας χάριτος καὶ αἰωνίας ζωῆς. Ἐποὶ δὲ θὰ προλαμβάνεται κάθε δυσαρμονία καὶ δὲν θὰ παρεμποδίζονται αἱ κοιναὶ προσευχαὶ σας.

Α Πε. 3,8 Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοὶ, φιλόφρονες,

Α Πε. 3,8 Ἐν τέλει δὲ σας συμβουλεύω καὶ σας προτρέπω νὰ ἔχετε ὅλοι τὸ ἴδιο φρόνημα τοῦ Θεοῦ, νὰ εἰσθε συμπαθεῖς διὰ τοὺς ἄλλους καὶ συμμέτοχοι εἰς τὴν θλίψιν καὶ τὴν χαρὰν τῶν ἀδελφῶν σας. Νὰ ἀγαπάτε με ἀδελφικὴν ἀγάπην τοὺς Χριστιανούς, νὰ ἔχετε ευαίσθητον καὶ εὐσπλαγχνον τὴν καρδίαν, νὰ εἰσθε προσηνεῖς καὶ ευγενεῖς μετὰ σας.

Α Πε. 3,9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Α Πε. 3,9 Νὰ μὴ ανταποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ ὕβριν καὶ χλευασμὸν ἀντὶ ὕβρεως καὶ χλευασμοῦ. Τουναντίον δὲ νὰ προσεύχεσθε δι' αὐτοὺς ποὺ σας ἀδικοῦν καὶ νὰ τοὺς εὐλογήτε, γνωρίζοντες καλὰ, ὅτι δι' αὐτὸ ἔχετε κληθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ νὰ κληρονομήσετε δηλαδὴ εὐλογίαν καὶ ὄχι κατάραν. Δι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ εἰσθε ἄνθρωποι τῆς εὐλογίας.

Α Πε. 3,10 ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾷ καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον,

Α Πε. 3,10 Νὰ εἰσθε ἄγρυπνοι καὶ νὰ ἐλέγχετε αὐτὰ ποὺ λέτε· διότι ἡ Γραφή λέγει· “αὐτὸς ποὺ θέλει νὰ ἀπολαμβάνῃ ζωὴν εἰρηνικὴν καὶ ἀνετον καὶ νὰ ἴδῃ ἡμέρας καλὰς, ας παύσῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀπὸ τὰ κακὰ λόγια καὶ τὰ χεῖλη τοῦ νὰ μὴ λαλήσουν ποτὲ δολιότητα, ψέμα καὶ ἀπάτην.

- A Πε. 3,11 ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν.
- A Πε. 3,11 Ἀς ἀλλάξῃ δρόμον καὶ ἀς φύγῃ ἀπὸ το κακόν, ἀς πραγματοποιῇ κάθε ἀγαθόν ἔργον, ἀς ζητήσῃ ἀπὸ τον Θεόν εἰρήνην καὶ ἀς τὴν ἐπιδιώξῃ πρὸς κάθε ἄνθρωπον.
- A Πε. 3,12 ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.
- A Πε. 3,12 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐστραμμένοι με στοργὴν καὶ τρυφερότητα ἐπάνω στους δικαίους καὶ τὰ αὐτιά τοῦ ἀνοικτά καὶ ἑτοιμα νὰ ἀκούσουν τὴν προσευχὴν τῶν. Ἐξ ἀντιθέτου, ὠργισμένον τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, ἔχει στραφῇ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διαπράττουν πονηρίας”.
- A Πε. 3,13 Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε;
- A Πε. 3,13 Καὶ ἀφοῦ ὁ Θεὸς παρακολουθεῖ με στοργὴν τοὺς δικαίους καὶ φροντίζει δι’ αὐτοὺς, ποίός εἶναι δυνατόν ποτέ νὰ σας βλάβῃ καὶ νὰ σας κάμῃ κακόν, ἐὰν γίνετε μιμηταὶ καὶ ζηλωταὶ τοῦ ἀγαθοῦ;
- A Πε. 3,14 ἀλλ’ εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε,
- A Πε. 3,14 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμῃ πάσχετε καὶ υποφέρετε διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πίστιν σας, εἰσθε μακάριοι, “διότι ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν πρὸς τὸ καλόν σας. Δι’ αὐτὸ καὶ τὸν φόβον, με τὸν ὁποῖον ζητοῦν νὰ σας πτοήσουν οἱ διώκται σας, μὴ τὸν φοβηθῆτε καὶ μὴ ἀφήσετε τὸν εἰς ἑαυτὸν σας νὰ καταληφθῇ οὔτε καὶ ἀπὸ τὴν μικροτέραν ταραχὴν”.
- A Πε. 3,15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου,

A Πε. 3,15 Τον Κυριον δε και Θεόν δοξάσατε και λατρεύσατέ τον ως άγιον μέσα στις καρδιές σας. Να είσθε δε πάντοτε έτοιμοι, δια να απολογήσθε υπέρ της αληθείας εις καθένα, που σας ζητεί απόδειξιν δι' αυτά, που πιστεύετε και ελπίζετε να απολαύσετε εκ μέρους του Θεού, χωρίς να φανατίζεσθε και να εξάπτεσθε. (Ο φανατισμός και η οργή εκθέτει εις τα μάτια των εχθρών της πίστεως και σας τους ιδίους και την αλήθειαν του Ευαγγελίου).

A Πε. 3,16 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.

A Πε. 3,16 Προσπαθείτε και προσέχετε πάντοτε να έχετε καλήν μαρτυρίαν της συνειδήσεώς σας, ότι φέρεσθε όπως ο Θεός θέλει, ώστε ενώ σας κατηγορούν ως κακοποιούς, να εντροπιασθούν αυτοί, που προσπαθούν να διαβάλλουν και να προσβάλλουν την αγαθήν και ενάρετον εν Χριστώ συμπεριφοράν σας μέσα εις την κοινωνίαν.

A Πε. 3,17 κρείττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας.

A Πε. 3,17 Διότι είναι προτιμότερον και καλύτερον να πάσχετε και να υποφέρετε, εάν ο Θεός το επιτρέπη, ενώ πράττετε το αγαθόν, παρά να πάσχετε, όταν εργάζεσθε το κακόν.

A Πε. 3,18 ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι·

A Πε. 3,18 Διότι και ο Χριστός μια φορά έπαθεν επάνω στον σταυρόν δια την εξάλειψιν των αμαρτιών μας, ο αναμάρτητος και ο άγιος, δι' ημάς τους αδίκους και αμαρτωλούς, με τον σκοπόν να μας οδηγήση και μας συμφιλιώση με τον Θεόν, θανατωθεὶς μεν κατά το σώμα επάνω στον σταυρόν, ζωοποιηθεὶς δε δια του Πνεύματος της θεότητας.

A Πε. 3,19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

A Πε. 3,19 Με την ψυχὴν δε ηνωμένην μαζί με την θεότητα επήγεν

αμέσως μετά τον σταυρικόν του θάνατον εις τας ψυχάς, που εκρατούντο μέσα στον Αδην, και εκήρυξε το Ευαγγέλιον της σωτηρίας.

Α Πε. 3,20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ
μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης
κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί,
διεσώθησαν δι' ὕδατος.

Α Πε. 3,20 Αυτά δε τα πνεύματα είχαν απειθήσει κάποτε, όταν η
μακροθυμία του Θεού τα επερίμενε να μετανοήσουν και
επιστρέψουν στον δρόμον της αρετής, κατά τας ημέρας του
Νώε, οπότε κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις την οποίαν ὀλίγαι
μόνον ψυχαί, δια την ακρίβειαν ὀκτὼ μόνον, εσώθησαν ἀπὸ
τον κατακλυσμὸν τοῦ ὕδατος.

Α Πε. 3,21 ὁ ἀντίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς σῶζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς
ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα
εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Α Πε. 3,21 Αυτό δε το γεγονός, της σωτηρίας δηλαδή ὀκτὼ ψυχῶν
μέσα εις την κιβωτόν, εἶναι προεικόνισμα τώρα τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος, κατὰ το ὁποῖον, δια τοῦ νεροῦ της
κολυμβήθρας, σωζόμεθα ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί. Το ἰδικὸν μας
βάπτισμα δεν εἶναι ἀπλῶς καθαρισμὸς τοῦ σώματος καὶ
ἀπόρριψις τοῦ ρύπου, ἀλλ' ὁλόθερμος προσευχή πρὸς τὸν
Θεὸν νὰ μας δώσῃ ἀγαθὴν καὶ ἀκατάγνωστον συνείδησιν,
δια της ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Α Πε. 3,22 ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανόν,
ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ
δυνάμεων.

Α Πε. 3,22 Αυτὸς δε ὁ Χριστὸς ὑπάρχει τώρα εις τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ,
πορευθεὶς στὸν οὐρανὸν δια της ἐνδόξου ἀναλήψεώς του,
ὅπου καὶ ὑπετάχθησαν εἰς αὐτὸν τὰ ἀγγελικὰ τάγματα, οἱ
ἄγγελοι, αἱ ἐξουσίαι καὶ αἱ δυνάμεις.

Α ΠΕΤΡΟΥ 4

- Α Πε. 4,1 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας,
- Α Πε. 4,1 Αφοῦ λοιπὸν, ὁ Χριστὸς ἐπαθε κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ φύσιν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σεις ὀπλισθήτε με τὴν αὐτὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν, νὰ δέχεσθε με ὑπομονὴν ἀνάλογα παθήματα, χωρὶς νὰ παρασύρεσθε ποτέ εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπαθε καὶ εσταυρώθη κατὰ τὸ σῶμα μαζὴ με τὸν Χριστὸν εἶναι νεκρὸς ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἔχει παύσει νὰ ἁμαρτάνῃ,
- Α Πε. 4,2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον.
- Α Πε. 4,2 δια νὰ μὴ ζη πλεόν τον υπόλοιπον χρόνον τῆς ἐπιγείου ζωῆς του σύμφωνα με τὰς ἁμαρτωλὰς ἐπιθυμίας τῶν μακρὰν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπων, ἀλλὰ σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.
- Α Πε. 4,3 ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἴνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις.
- Α Πε. 4,3 Ἀλλωστε ἦτο δια σας ἀρκετὸς ὁ περασμένος χρόνος τοῦ βίου σας, κατὰ τὸν ὁποῖον ἔχετε ἐργασθῇ καὶ πραγματοποιήσῃ με τὸ παραπάνω τὸ ἁμαρτωλὸν θέλημα τῶν εἰδωλολατρῶν. Διότι καὶ σεις τότε ἐπορεύθητε καὶ ἐζήσατε με πράξεις ἀσελγείας, με ἐπιθυμίας πονηράς, με μέθας, με ἀσέμνους διασκεδάσεις καὶ φαγοπότια, με οἰνοποσίας, με ὀργία εἰδωλολατρικά, δια τῶν ὁποίων κατεπατεῖτο καὶ ὁ στοιχειώδης ἠθικὸς νόμος.
- Α Πε. 4,4 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

- A Πε. 4,4 Και οι ειδωλολάτραι, με τους οποίους άλλωτε συνδιασκεδάζετε, παρεξενεύονται, διότι σεις σήμερα δεν τρέχετε μαζί τους στο ίδιο ξεχείλισμα της ασωτίας. Και επειδή σας βλέπουν διαφορετικούς τώρα από αυτούς, βλασφημούν και υβρίζουν την χριστιανικήν αλήθειαν.
- A Πε. 4,5 οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.
- A Πε. 4,5 Αλλ' αυτοί θα δώσουν λόγον των πράξεών των εις εκείνον, ο οποίος είναι έτοιμος να κρίνη-και θα κρίνη-ζώντας και νεκρούς.
- A Πε. 4,6 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.
- A Πε. 4,6 Διότι δι' αὐτὸν ακριβῶς τον σκοπὸν ἐκηρύχθη το Εὐαγγέλιον κάτω στον Αδην, στους φυλακισμένους εκεί νεκρούς, ὥστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ που εἶχαν καταδικασθῇ και τιμωρηθῇ με τον θάνατον, που, ὅπως συμβαίνει μεταξύ των ἀνθρώπων, εἶναι συνέπεια της αμαρτίας, να ζουν τώρα, με το πνεῦμα των την κατὰ Θεὸν ζωήν, εφ' ὅσον φυσικά θα εἶχαν δεχθῇ το κήρυγμα του Χριστοῦ.
- A Πε. 4,7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς·
- A Πε. 4,7 Ἀς ἔχετε ὁμως πάντοτε ὑπ' ὅψιν σας ὅτι ὅλων το τέλος και ο θάνατος πλησιάζει. Λοιπὸν, προσπαθεῖτε να ζήτε με σωφροσύνην, να εἰσθε προσεκτικοὶ και ἀγρυπνοὶ εις τας προσευχάς.
- A Πε. 4,8 πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν·
- A Πε. 4,8 Παρά πάνω δε ἀπὸ ὅλα, να ἔχετε θερμὴν, παντοτεινὴν και πλουσίαν τὴν ἀγάπην μεταξύ σας, διότι ἡ ἀγάπη θα σκεπάσῃ τας αμαρτίας, ὅσον πολλαὶ και αν εἶναι αὐταί.
- A Πε. 4,9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν·
- A Πε. 4,9 Να φιλοξενήτε ο ἕνας τον ἄλλον, χωρὶς να γογγύζετε ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν, που εἶναι φυσικὸν να φέρῃ ἡ φιλοξενία.

- A Πε. 4,10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ·
- A Πε. 4,10 Ο καθένας σας, σύμφωνα με το χάρισμα που ἔχει λάβει ἀπὸ τον Θεόν, ας ἐξυπηρετῇ με αὐτὸ τους ἄλλους, σαν καλοὶ διαχειρισταὶ διαφόρων χαρισμάτων της χάριτος του Θεοῦ.
- A Πε. 4,11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
- A Πε. 4,11 Εὰν κανεῖς ἔχη το χάρισμα να διδάσκη, ας ἔχη υπ' ὄψιν του, ὅτι λαλεῖ λόγια Θεοῦ και ας ομιλῇ με συναίσθησιν της ευθύνης του. Εὰν κανεῖς υπηρετῇ τους ἄλλους, ας ἔχη υπ' ὄψιν του, ὅτι την δύναμιν και την ικανότητα αὐτήν του την χορηγεῖ ο Θεός. Να συμπεριφέρεσθε μεταξύ σας ἔτσι, ὥστε με την ὅλην σας διαγωγὴν να δοξάζεται ο Θεός δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, στον ὁποῖον ανήκει ἡ δόξα, ἡ δύναμις και ἡ ἐξουσία στους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν.
- A Πε. 4,12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος
- A Πε. 4,12 Αγαπητοί, ας μη παραξενεύεσθε δια την φλόγα και το κάψιμο, που σας προκαλοῦν αὶ διάφοραι θλίψεις και αὶ δυσκολίαι, ὡς εὰν κάτι το παράξενον σας συμβαίῃ.
- A Πε. 4,13 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι.
- A Πε. 4,13 Ἀλλὰ καθ' ὅσον συμμετέχετε εἰς τα παθήματα του Χριστοῦ με τὰς θλίψεις και τους διωγμούς, που υφίστασθε πρὸς χάριν του, τόσον και να χαίρετε, δια να χαρῇτε με ἀπερίγραφτον ἀγαλλίασιν ἀκόμη περισσότερον κατὰ την φανέρωσιν της δόξης του εἰς την Δευτέραν Παρουσίαν.
- A Πε. 4,14 εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς

δόξης καὶ δυνάμεως καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

A Πε. 4,14 Εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐκκλησιαστικές ἐκκλησίας δια τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, εἰσθε μακάριοι, διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεως, τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐπάνω σας. Ἀπὸ τὰ λόγια μὲν καὶ τὰ ἔργα ἐκείνων βλασφημεῖται ὁ Χριστός, ἀπὸ τὰ ἔργα δὲ καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἰδικὴν σας δοξάζεται.

A Πε. 4,15 μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος·

A Πε. 4,15 Διότι προσέχετε, ποτὲ κανεῖς ἀπὸ σας νὰ μὴ πάσχη καὶ νὰ μὴ τιμωρῆται ὡς φονεὺς ἢ ὡς κλέπτης ἢ ὡς κακοποιὸς ἢ ὡς ἄνθρωπος, ποὺ ἀνακατεύεται εἰς ξένας υποθέσεις καὶ προκαλεῖ μετὰς ἀκρισίας τοῦ ζημίας καὶ βλάβας τοὺς ἄλλους.

A Πε. 4,16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

A Πε. 4,16 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ πάσχη ὡς Χριστιανός, ἀλλὰ μὴ ἐντρέπεται. Ἐξ ἀντιθέτου ἀλλὰ δοξάζῃ τὸν Θεὸν εἰς τὰς περιστάσεις αὐτάς.

A Πε. 4,17 ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

A Πε. 4,17 Διότι ἐφθάσε πλέον ὁ καιρὸς νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις καὶ ἡ δοκιμασία ἀπὸ τοὺς πιστοὺς πρῶτον, οἱ οἵτινες ἀποτελοῦν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἡμᾶς πρῶτον ἡ κρίσις αὕτη τοῦ Θεοῦ, ποῖον θὰ εἶναι τὸ κατάντημα ἐκείνων, ποὺ ἀπειθοῦν στο εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

A Πε. 4,18 καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

A Πε. 4,18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μετὰ πολλὴν δυσκολίαν σώζεται, ὁ

αμαρτωλός και ασεβής που θα φανή; (Αυτός θα καταδικασθή εις όλεθρον).

A Πε. 4,19 ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

A Πε. 4,19 Ὡστε και αυτοί που πάσχουν τώρα, εφ' ὅσον αὐτό εἶναι το θέλημα του Θεοῦ, ας παραθέτουν και ας εμπιστεύονται τας ψυχὰς των στον κατά πάντα αξιόπιστον Δημιουργόν, φροντίζοντες εκ παραλλήλου να πράττουν το αγαθόν.

A ΠΕΤΡΟΥ 5

A Πε. 5,1 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός,

A Πε. 5,1 Τους πρεσβυτέρους, που υπάρχουν μεταξύ σας, τους παρακαλῶ ἐγὼ ο Πέτρος, ο συμπρεσβύτερος, που αξιώθηκα να εἶμαι αυτόπτης μάρτυς των παθημάτων του Χριστοῦ και ο οποίος θα εἶμαι συμμέτοχος εις την δόξαν, που μέλλει να αποκαλυφθ κατά την Δευτέραν Παρουσίαν του,

A Πε. 5,2 ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποῖμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως,

A Πε. 5,2 ποιμάνετε το ποῖμνιον του Θεοῦ, που εἶναι ὑπὸ την ευθύνην σας, και παρακολουθεῖτε και επιβλέπετε αὐτό με προσοχήν, ὄχι ἐξ ἀνάγκης και με δυσφορίαν, ἀλλὰ με ὅλην σας την θέλησιν, χωρὶς να αποβλέπετε εις παράνομα κέρδη, ἀλλὰ με αγνήν προθυμίαν και ενδιαφέρον.

A Πε. 5,3 μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου·

- A Πε. 5,3 Χωρίς να καταπιέζετε και να καταδουλώνετε τους πιστούς, που σας έλαχαν, αλλά να γίνεσθε υποδείγματα αρετής στο ποίμνιόν σας.
- A Πε. 5,4 καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.
- A Πε. 5,4 Όταν δε φανερωθῇ με ὅλην του την δόξαν ο αρχιποίμην Χριστός, θα λάβετε και σστον αμάραντον στέφανον της δόξης.
- A Πε. 5,5 Ὅμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις, πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.
- A Πε. 5,5 Κατὰ τον ἴδιον τρόπον και οι νεώτεροι να υποτάσσεσθε με προθυμίαν και ανιδιοτέλειαν στους πρεσβυτέρους. Ολοι δε, νεώτεροι και πρεσβύτεροι, υποτασσόμενοι μεταξύ σας φορέσατε και κουβωθήτε σφικτά, σαν ἄλλο ἔνδυμα, την ταπεινοφροσύνην. “Διότι ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερηφάνους, ενώ στους ταπεινούς δίδει την χάριν”.
- A Πε. 5,6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.
- A Πε. 5,6 Τπεινωθήτε, λοιπόν, κάτω από το παντοδύναμον χέρι του Θεού, δια να σας υψώσῃ και σας δοξάσῃ κατὰ τον καιρόν της Δευτέρας αυτού Παρουσίας.
- A Πε. 5,7 πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν,
- A Πε. 5,7 Ολην σας δε την φροντίδα, εἴτε δια τα καθημερινά σας προβλήματα εἴτε δια την αντιμετώπισιν των δυσκολιών και των διωγμῶν, αναθέσατέ την με εμπιστοσύνην στον Κυριον, διότι αὐτός ενδιαφέρεται και φροντίζει δια σας.
- A Πε. 5,8 νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ.
- A Πε. 5,8 Εγκρατευθήτε και σωφρονήσατε, αγρυπνεῖτε και

προσέχετε· διότι ο αντίπαλος σας και κατήγορος διάβολος, σαν λιοντάρι που ωρύεται, περιπατεί με μανίαν ζητών ποιόν να καταπιή (παρασύρων αυτόν εις την αμαρτίαν και τον αιώνιον θάνατον).

A Πε. 5,9 ὦ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

A Πε. 5,9 Ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀντιπάλου ἀντισταθῆτε στηριγμένοι εἰς τὴν πίστιν, γνωρίζοντες, ὅτι οἱ ἴδιοι πειρασμοὶ καὶ τὰ ἴδια παθήματα γίνονται εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς σας, που εἶναι διασκορπισμένοι μέσα στον κόσμον.

A Πε. 5,10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει·

A Πε. 5,10 Ὁ δε Θεός που εἶναι ἡ πηγὴ καὶ ὁ χορηγὸς κάθε δωρεάς καὶ σας ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αφοῦ ἐπὶ ὀλίγον διάστημα υποστήτε παροδικὰς θλίψεις, αὐτὸς θα σας καταρτίσῃ, θα σας στηρίξῃ, θα σας ἐνδυναμώσῃ, θα σας θεμελιώσῃ ἀκλονήτους.

A Πε. 5,11 αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

A Πε. 5,11 Εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ κυριαρχία στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

A Πε. 5,12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε.

A Πε. 5,12 Δια τοῦ Σιλουανού, τοῦ ἀξιοπίστου καὶ ἐμπίστου ἀδελφοῦ, σας ἔγραψα δι' ὀλίγων, ὅπως ἐγὼ νομίζω, προτρέπων καὶ παρακαλῶν καὶ βεβαιῶνων ὅτι αὐτὰ, που σας ἔγραψα, εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ χάρις καὶ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ στέκεσθε σταθεροί.

A Πε. 5,13 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος
ὁ υἱὸς μου.

A Πε. 5,13 Σας στέλλει χαιρετισμούς ἡ ἐν Βαβυλῶνι Ἐκκλησία, που
εἶναι μαζὴ καὶ μετὰ τὴν ἰδικήν σας Ἐκκλησίαν ἐκλεκτὴ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Μάρκος, ὁ πνευματικὸς μου υἱός.

A Πε. 5,14 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν
πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

A Πε. 5,14 Χαιρετίσατε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον με φίλημα ἀγίας ἀγάπης.
Εἴθε νὰ εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλους σας, που
πιστεύετε καὶ ἀνήκετε στὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.